

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האישי מקדש		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
במה דברים אמורים - במתכוין ולקח תחילה לשם שלמים, אבל במתכוין להוציא מעות מעשר שני לחולין, בין שוגג בין מזיד - יחזרו דמים למקומם.	רבי יהודה:										■	◇	נר.			
במזיד - קידש	והאנן תנן, רבי יהודה:										⚡	◇	נר.			
אשה יודעת שאין מעות מעשר שני מתחללין על ידה, ועולה ואוכלתו בירושלים.	רבי אלעזר:										!	◇	נר.			
והרי בהמה טמאה, עבדים וקרקעות, דאדם יודע שאין מעות מעשר שני מתחללין עליהן	מתקיף לה ר' ירמיה:										⚡	◇	נר.			
אין לוקחים בהמה טמאה עבדים וקרקעו' במעות מעשר שני אפי' בירושלים, ואם לקח - יאכל כנגדן	ותנן:										■	⚡	◇	נר.		
אלא הכא באשה חבירה עסקינן, ידיעה.											!	◇	נר.			
אם לקח - יאכל כנגדן.	אמר מר:											■	◇	< נר.		
ואמאי? יחזרו דמיו למקומם כי התם												⚡		נר.		
כשברח.	שמואל:											!	◇	נר:		
וטעמא דברח, הא לא ברח - קנסינן למוכר, ונקנסיה ללוקח												⚡		נר:		
לאו עכברא גנב אלא חורא גנב.												!		נר:		
ואי לא עכברא, חורא מאי קעביד?												⚡	◇	נר:		
מסתברא, כל היכא דאיכא איסורא התם קנסינן.												!	◇	נר:		
המקדש בערלה, בכלאי הכרם, בשור הנסקל, ובעגלה ערופה, בצפורי מצורע, ובשער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, וחולין שנשחטו בעזרה - אינה מקודשת.												■		נר:		
מכרן, וקידש בדמיהן - מקודשת.												■		נר:		
בערלה												■		נר:		
מנלן?												^		נר:		
(ויקרא יט) ערלים לא יאכל - אין לי אלא איסור אכילה, הנאה מנין שלא יהנה ממנו, ולא יצבע בו, ולא ידליק בו את הנר? ת"ל: (ויקרא יט) וערלתם (את) ערלתו, לרבות את כולם.	דתניא:											■	!	◇	נר:	
בכלאי הכרם.												■		< נר:		
מנלן?												^		נר:		
אמר קרא: (דברים כב) פן תקדש, פן תוקד אש.	חזקיה:											!	◇	נר:		
פן יהיה קדש.	רב אשי:											!	◇	נר:		
אי מה קדש תופס את דמיו ויוצא לחולין, אף כלאי הכרם תופס את דמיו ויוצא לחולין?												⚡	◇	נר:		
אלא, מחוורתא כדחזקיה.												■	◇	נר:		
שור הנסקל.												■		< נר:		
מנין?												^		נר:		
ממשע שנאמר: (שמות כא) סקול יסקל השור, איני יודע שנבילה היא ונבילה אסורה באכילה? מה ת"ל לא יאכל את בשרו? מגיד לך, שאם שחטו לאחר שנגמר דינו - אסור באכילה. בהנאה מנין? ת"ל: (שמות כא) ובעל השור נקי.	דתניא:											■	!	◇	נר:	
מאי משמע?												^	■	!	נר:	
כאדם שאומר לחבירו יצא פלוני נקי מנכסיו ואין לו בהם הנאה של כלום.	שמעון בן זומא:											!	■	!	◇	נר:
ממאי דהאי לא יאכל את בשרו, להיכא דשחיט לאחר שנגמר דינו הוא דאתא? דילמא היכא דשחיט לאחר שנגמר דינו שרי, והא לא יאכל - היכא דסקליה מיסקל הוא דאתא וכדר' אבהו א"ר אלעזר												⚡	◇	נר:		
כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל ולא תאכלו - אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה, עד שיפרט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבילה	דא"ר אבהו א"ר אלעזר:											⚡	■		נר:	

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- O story	statement-מימרא ■ קושיא- challenge ? שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראיה- proof ■
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הני מילי היכא דנפקא לן איסור אכילה מלא יאכל, הכא איסור אכילה מסקול יסקל נפקא, דאי ס"ד לאיסור הנאה הוא דכתיב, נכתוב קרא לא יהנה												!	◇	גז	
אי נמי לא יאכל, את בשרו למה לי? אע"ג דשחטיה כעין בשר - אסור.													!	◇	גז
ואימא: ה"מ היכא דבדק צור ושחט בה, דמיחזי כסקילה, אבל שחטיה בסכין לא	מתקיף לה מר זוטרא:											?	◇	גז	
מידי סכין באורייתא כתיב?												!	◇	גז	
בכל שוחטין, בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.	ועוד תניא:											!	◇	גז	
והשתא דנפקא לן איסור אכילה ואיסור הנאה תרוייהו מלא יאכל, האי בעל השור נקי למאי אתא?													?	◇	גז
להנאת עורו, סלקא דעתך אמינא לא יאכל את בשרו כתיב, בשרו אסור, ועורו מותר.													!	◇	גז
ולהנך תנאי, דמפקי ליה האי בעל השור נקי לחצי כופר ולדמי ולדות, הנאת עורו מנא לה?													?	◇	גז
מאת בשרו, את - הטפל לבשרו.													!	◇	גז
ואידך?													?	◇	גז